

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/48/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1212224074
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1212224074.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci navrhovateľa: EUROPERSONAL & FABRIKA, s.r.o., Bratislava, Mlynské Nivy 70, IČO : 44 972 911, proti odporcovi: Ľ.L. Q., Z. Z., M. XX, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Margita Medveczká, Bratislava, Drotárska cesta 68, o zaplatenie 192 € s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 2. 10. 2013 č.k. 51C 265/2012 - 100 v spojení s opravným uznesením zo dňa 18. 12. 2013 č.k. 51C 265/2012 - 115, v pomere hlasov 3 : 0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 18. 12. 2013 č.k. 51C 265/2012 - 115 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť odporcovi trovy odvolacieho konania, a to trovy právneho zastúpenia 41,86 €, Advokátskej kancelárii JUDr. Margita Medveczká, v Bratislave, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporcovi domáhal zaplatenia istiny 192 € s príslušenstvom. V odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že odporca po tom, ako na teletexte našiel ponuku navrhovateľa na prácu ako obsluha vysokozdvížneho vozíka. Za týmto účelom odporca absolvoval kurz v čase od 23. 1. 2012 do 27. 1. 2012. Splnenie záväzku zabezpečiť odporcovi prácu navrhovateľ podmieňoval účasťou odporcu na tomto školení. Odporca spravil ústny pracovný pohovor pre spoločnosť Volkswagen, avšak nebol úspešný v praktickej časti pohovoru - kedy mal vozíkom zložiť tovar na určené miesto; do práce tak nebol prijatý. Žalovaná suma predstavuje navrhovateľom účtované náklady na rekvalifikáciu odporcu. Prvostupňový súd vzhľadom na tvrdenie odporcu najskôr skúmal, či sa daný právny vzťah spravuje ust. Zákonníka práce, osobitne ust. § 58 ods. 2 a nasl., pričom dospel k záveru, že medzi účastníkmi nedošlo ku vzniku pracovného pomeru. Navrhovateľ je agentúrou dočasného zamestnávania a ako taký je povinný uzatvoriť so zamestnancom (odporcom) pracovný pomer, ktorý sa spravuje všeobecnými ustanoveniami Zákonníka práce o pracovnom pomere (§ 41 a nasl. Zák. práce), avšak tento pracovný pomer obsahuje navyše určité osobitosti v zmysle ust. § 58 Zák. práce. Aj pre tento prípad ale platí, že pracovná zmluva (aj keby nebola uzatvorená písomne) musí obsahovať základné zákonné náležitosti podľa § 43 Zák. práce. Odporca však v konaní vôbec netvrdil, že by sa bol s navrhovateľom dohodol na nejakej náležitosti pracovnej zmluvy (t.j. na druhu práce, deň nástupu do práce, na pracovných podmienkach, mzde, výplatnom termíne, pracovnom čase a pod.). Odporca samotný v konaní pred súdom tvrdil, že mal vedomosť o tom, že musí absolvovať pracovný pohovor a až následne mu navrhovateľ „zabezpečí prácu“. Súd prvého stupňa dodal, že ani zo žiadnej súdu predloženej listiny nevyplýva, že by došlo, hoci len konkludentne, medzi účastníkmi ku vzniku pracovného pomeru. Z tohto záveru potom súd prvého stupňa ďalej vyvodil, že záväzok odporcu na zaplatenie žalovanej istiny tak

mohol vzniknúť len na základe dohody medzi účastníkmi, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka (§ 51 a § 488 a nasl. Obč. zák.).

Navrhovateľ tvrdil, že odporca s ním uzavrel Dohodu o vyporiadaní záväzkov; existenciu takejto dohody sa však odporcovi v konaní preukázať nepodarilo (neskôr odporca sám uviedol, že k uzatváraniu takýchto dohôd pristúpil až v neskoršom období). Za takúto Dohodu nemožno považovať listinu označenú ako „Tréningové centrum VZV“ zo dňa 23. 1. 2012, ako tvrdil navrhovateľ, keďže z obsahu tejto listiny takýto záväzok nevyplýva. V dohode je uvedený záväzok nahradiť náklady pre jednotlivé prípady predčasného ukončenia pracovného pomeru a pre prípad absolvovania školenia a tréningu a následného svojvoľného nezúčastnenia sa na vstupnom pohovore. V uvedenej listine ale nie je upravený postup pre prípad, kedy si záujemca o prácu splní všetky svoje povinnosti, ktorými navrhovateľ podmienil vznik pracovného pomeru, avšak užívateľský zamestnávateľ si zamestnanca nevyberie, a teda následne z tohto konkrétneho dôvodu nedôjde k zabezpečeniu práce pre záujemcu (odporcu) zo strany navrhovateľa.

Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia argumentoval aj tým, že navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by odporcu akýmkoľvek iným spôsobom informoval o povinnosti uhradiť náklady za absolvované školenia aj v prípade, ak mu prácu nezabezpečí a nepreukázal, že by ho informoval o výške nákladov, ktoré by pre tento prípad musel odporca navrhovateľovi uhradiť. Navrhovateľ tvrdil, že odporcu oboznámil s Príkazom konateľa č. 6/2011 zo dňa 6. 5. 2011 pod názvom : „Vymáhanie nákladov vynaložených na rekvalifikáciu pred vznikom pracovného pomeru“, avšak toto svoje tvrdenie navrhovateľ nepreukázal. Osobitne prvostupňový súd zdôraznil, že tento dokument bol určený pre prevádzkový a personálny úsek, ekonomické oddelenie, právne oddelenie a asistentku generálneho riaditeľa a upravuje výkon činnosti jednotlivých zodpovedných osôb a kolobeh dokladov vzťahujúci sa k uchádzačom a stanovuje paušálne náklady vynaložené spoločnosťou na rekvalifikáciu uchádzača. Ide o interný dokument určený pre zamestnancov navrhovateľa, ktorý určuje postup pre prijímanie uchádzačov, avšak nie je určený pre uchádzačov samotných.

K argumentu navrhovateľa, že ak by aj nedošlo ku vzniku záväzkového vzťahu medzi účastníkmi, navrhovateľ poskytol odporcovi plnenie, za ktoré odporca nezaplátil, a teda že sa odporca bezdôvodne obohatil, prvostupňový súd uviedol, že v zmysle definície bezdôvodného obohatenia podľa § 451 a nasl. Obč. zák. by odporca musel takýmto plnením získať určitý majetkový prospech (resp. by sa jeho majetok nezmenšil, hoci by inak k tomu došlo, keby bol obohatený plnil svoje povinnosti). Keďže medzi navrhovateľom a odporcom neexistuje právny vzťah, ktorý by zakladal povinnosť odporcu plniť navrhovateľovi, mohlo by ísť jedine o prípad prijatia plnenia bez právneho dôvodu. V konaní ale nebol preukázaný žiadny prospech, ktorý odporca absolvovaním školenia mal získať, nakoľko navrhovateľ odporcovi doposiaľ neposkytol oprávnenie na obsluhu vysokozdvížneho vozíka (preukaz) a bez tohto oprávnenia nemôže odporca nijakým spôsobom využiť výsledky tohto školenia. Prvostupňový súd ďalej dodal, že pokiaľ ide o samotnú výšku bezdôvodného obohatenia vo všeobecnosti, túto vyjadruje peňažná čiastka, ktorú by obvykle bolo nevyhnutné vynaložiť v danom mieste a čase za porovnateľné školenie. Potvrdeniami predloženými odporcom, že poplatok za uvedené školenie v danom období a mieste nedosahuje navrhovateľom uplatnenú výšku. Navyše navrhovateľ vo faktúre, ktorú súdu predložil, na základe ktorej platil za tieto školenia dodávateľovi Y.Š. Š., platil za školenie trvajúce od 15. 1. do 31. 1. 2012, ale odporca sa zúčastnil školenia len v dňoch od 23. 1. do 27. 1. 2012. Navrhovateľ tak podľa záveru prvostupňového súdu neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal opodstatnenosť výšky požadovaných nákladov.

Navrhovateľa zaťažovalo dôkazné bremeno o tom, že došlo k uzavretiu dohody medzi účastníkmi (či už ústnej alebo písomnej), rovnako aj o tom, že sa odporca na úkor navrhovateľa bezdôvodne obohatil, ako aj o výške bezdôvodného obohatenia. Potom by sa dôkazné bremeno presunulo na odporcu, ktorý by musel preukázať skutočnosti, ktoré by existenciu práva navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy vylučovali.

Po právnej stránke oprel súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o § 451 ods. 1, ods. 2, § 488, § 489, § 491 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 558 Obč. zák., ako aj ust. § 29 ods. 1, ods. 3, § 30 ods. 1, § 31 ods. 1 písm.c/ zákona č. 5/2004 Z.z. o zamestnanosti, ako aj ust. § 42 ods. 1, § 43 ods. 1, ods. 2, § 58 ods. 1, ods. 2 Zák. práce.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov konania, spočívajúcu v trovách právneho zastúpenia v sume 73,23 € (tarifná odmena za jeden úkon právnej služby á 18,26 €, spolu 4 úkony : prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k návrhu, účasť na pojednávaní dňa 24. 5. 2013 a účasť na pojednávaní dňa 2. 10. 2013; ďalej režíjny paušál 4 x 7,81 € ako aj 20 % DPH v sume 20,86 €), podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z., § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3.

Opravným uznesením zo dňa 18. 12. 2013 č.k. 51C 265/2012 - 115 na podnet právnej zástupkyne odporcu súd prvého stupňa opravil druhý odsek výroku napadnutého rozsudku, týkajúci sa trov prvostupňového konania, a to tak, že navrhovateľ má odporcovi zaplatiť trovy právneho zastúpenia v sume 125,14 € (namiesto nesprávnych 73,23 €), s odôvodnením, že sa dopustil zrejmej chyby v písaní, ktorá vyplýva z porovnania výroku napadnutého rozsudku s jeho odôvodnením (§ 164 O.s.p.).

Uvedený rozsudok napadol v zákonnej lehote odvolaním navrhovateľ, v celom rozsahu, domáhajúc sa buď jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie, alebo napadnutý rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Navrhovateľ sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že medzi účastníkmi konania nedošlo ku vzniku pracovného pomeru a vzťahy medzi nimi sa nespravujú ustanoveniami Zákonníka práce. súd prvého stupňa tiež správne konštatoval, že na vzťahy medzi účastníkmi konania je potrebné aplikovať Občiansky zákonník. Navrhovateľ v odvolaní trval na tom, že z Príkazu konateľa č. 6/2011 zo dňa 6. 5. 2011 bola na viditeľnom mieste školiaceho strediska umiestnená časť (výpis) interného aktu štatutárneho orgánu (čl. I., písm. C individuálneho právneho aktu), ktorá obsahovala výlučne finančné náležitosti za poskytnuté plnenia. navrhovateľ uviedol, že je podnikateľským subjektom, ktorý nevykonáva žiadnu „charitatívnu činnosť“ poskytovanú uchádzačom o zamestnanie. V predmetnom prípade nešlo o získanie kvalifikácie zamestnanca zaškolením alebo zaučením (§ 154 Zák. práce), nakoľko medzi účastníkmi žiadny pracovný pomer nevznikol. Navrhovateľ ďalej trval na tom, že súdu predložil dostatok dôkazného materiálu o tom, že odporcovi poskytol plnenie vo forme školenia na získanie „nového“ Preukazu obsluhy motorových vozíkov. V tejto súvislosti navrhovateľ vypíchl doklady získané od autorizovaného školiaceho strediska Y. Š., vyplnené a podpísané odporcom : 1/ žiadosť o prijatie do výcviku a ku skúške získania preukazu obsluhy motorových vozíkov, 2/ záznamová kniha zo základného školenia a preskúšania zamestnancov s odbornou spôsobilosťou určených na obsluhu motorových vozíkov, 3/ prezenčná listina zo základného školenia, 4/ záznam o priebehu praktického zaučenia a záverečnej skúške obsluhy motorového vozíka, 5/ čestné prehlásenie o jazde na vysokozdvížnom vozíku, 6/ potvrdenie o absolvovaní teoretickej a praktickej prípravy pred výberovým konaním na pozíciu obsluha VZV, 7/ záznamový hárok z preskúšania znalostí obsluhy motorového vozíka, 8/ fa č. XXXX/XXX vystavená školicim strediskom na ťarchu navrhovateľa s uvedením mena odporcu.

K výške vymáhanej pohľadávky navrhovateľ uviedol, že vychádzal z fa č. XXXX/XXX, vystavenej školicim strediskom na sumu 4.658,62 € vrátane DPH, pričom jednotková cena za absolvovaný kurz a preukaz obsluhy činí 145,58 €. Zostávajúci rozdiel do žalovanej výšky istiny predstavujú vlastné náklady navrhovateľa - priestory, energie, pracovná sila, podnikateľský zisk a DPH. Odporca má vystavený originál Preukazu obsluhy motorových vozíkov na svoje meno, s tým, že doklad je v dispozícii navrhovateľa do úhrady vzniknutých nákladov za poskytnuté plnenia, čím navrhovateľ len využil ust. § 151s Obč. zák. o zádržnom (retenčnom) práve. Navrhovateľ poukazoval aj na to, že v identickej právnej veci v konaní vedenom na Okresnom súde Martin medzi navrhovateľom EURO-PERSONAL s.r.o., Bratislava c/a Y. M., o zaplatenie 275,52 € s príslušenstvom, sp. zn. 11C 71/2012 bola odporkyňa zaviazaná na úhradu žalovanej sumy. Odporca nijako nespochybnil, že by od navrhovateľa prijal plnenie, ktoré spočívalo v jeho aktívnej účasti na vykonanom školení obsluhy prevádzkovania vysokozdvížnych vozíkov. Navrhovateľ zároveň označil za irelevantné sporné ustanovenia o dĺžke prebiehajúceho kurzu pre posúdenie skutkového a právneho stavu.

Na odvolanie navrhovateľa sa písomne vyjadril odporca tak, že žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa má všetky náležitosti v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p., so skutkovým aj s právnym stavom sa prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí vysporiadal dostatočne podrobne. Odporca trval na tom, že medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená Dohoda o vypořiadaní nákladov, ani navrhovateľ odporcu neinformoval iným spôsobom o povinnosti uhradiť náklady za absolvované školenia aj v tom prípade, ak mu prácu nezabezpečí. Odporca sa plne stotožnil so záverom prvostupňového súdu o tom, že na strane odporcu nedošlo ku vzniku bezdôvodného obohatenia a o prijatie plnenia bez právneho dôvodu. V konaní nebol preukázaný žiadne prospech, ktorý mal odporca absolvovaným školením získať. Odporca navyše dodal, že nemôže ísť o plnenie bez právneho dôvodu aj preto, že právny dôvod existoval a to v podobe príslubu navrhovateľa, že odporcovi zabezpečí prácu, pričom tak navrhovateľ urobil v rámci svojej podnikateľskej činnosti s podnikateľským rizikom nesplnenia záväzku a s tým súvisiacich nákladov. Toto riziko je podľa názoru odporcu započítané do nákladov, ktoré navrhovateľ účtuje tým účastníkom školenia, ktorým prácu zabezpečí. Pre porovnanie odporca uviedol, že služby, za ktoré navrhovateľ fakturuje sumu 192 € možno na trhu práce získať od 55 €, čo odporca v konaní dokladoval. Z podaní navrhovateľa je evidentné, že ani on sám si nebol istý, z akého titulu žiada od odporcu žalovanú sumu a až v doplnení návrhu uviedol, že z titulu bezdôvodného obohatenia.

Argument navrhovateľa, že v identickej veci pod sp. zn. 11C 71/2012 Okresný súd Martin návrhu vyhovel, označil odporca za irelevantný, nakoľko nie sú známe ani skutkové a ani právne okolnosti daného súdneho konania; nie je známe, ako sa s rozsudkom vysporiadal odvolací súd a rozdielna je aj uplatňovaná suma.

Odporca vo vyjadrení opätovne poukazoval na možnosť, že medzi účastníkmi vznikol právny vzťah, riadiaci sa ustanoveniami Zákonníka práce. Navrhovateľ ako agentúra dočasného zamestnávania podmienil svoj záväzok zabezpečiť odporcovi prácu jeho účasťou na školení, ktoré aj zabezpečil v súlade s ust. § 153 a nasl. Zák. práce v spojení s § 31 ods. 1 písm. a/ zákona č. 5/2004 Z.z. o službách zamestnanosti a za ktoré vzhľadom k tomu nemá nárok na náhradu nákladov. Svoj názor odporca podporil faktom, že aj v záznamovej knihe zo dňa 24. 1. 2012 doloženej navrhovateľom sa uvádza, že išlo o preskúšanie zamestnancov s odbornou spôsobilosťou určených na obsluhu motorových vozíkov,....., ktoré bolo vykonané pre organizáciu EURO-PERSONAL, s.r.o. firmou Y. Š.. Odporca sám pritom školenie nehľadal, ani ho nepotreboval a ak by ho teoreticky chcel absolvovať, urobil by tak u lacnejšieho poskytovateľa. Odporca opätovne poukázal aj na rozpory v podkladoch, ktorými navrhovateľ preukazoval svoj nárok, týkajúce sa dĺžky školenia, počtu hodín strávených na školení, dátumov a v neposlednom rade aj nákladov vynaložených na školenie, pričom navrhovateľ tieto rozpory v priebehu konania nevedel zdôvodniť. Odporca sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu o tom, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal výšku nákladov, ktorá sa v jednotlivých podaniach a dokladoch líši a ktorú navrhovateľ konkrétne nevyšpecifikoval. Odporca upozorňoval, že ak by sa vychádzalo z fa č. XXXX/XXX zo dňa 3. 2. 2012 na sumu 4.658,62 € s DPH, potom by s počtom vydaných oprávnení 32 ks a s dĺžkou školenia 162 hodín náklady pripadajúce na 1 osobu činili 145,58 €. Ak by sa vychádzalo zo záznamovej knihy zo dňa 24. 1. 2012 s dĺžkou školenia 80 hodín, počtom zamestnancov zúčastnených na školení 10 a s hodinovou sadzbou vo vyššie uvedenej faktúre, náklady na 1 osobu by predstavovali sumu 80 €. Nie je preto vôbec zrejmé, akým výpočtom sa navrhovateľ dopracoval k sume 192 €, navyše odporca nebol prítomný na školení 80 hodín. V prípade aplikácie Občianskeho zákonníka je odporca naďalej názoru, že je možné na daný prípad aplikovať aj ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách potom neprijateľnú podmienku v súlade s § 53 ods. 4 písm.a/ Obč. zák. predstavujú ustanovenia Príkazu konateľa č. 6/2011 zo dňa 6. 5. 2011 upravujúce finančné náležitosti za poskytnuté plnenia, nakoľko odporca sa ako spotrebiteľ s nimi nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom bolo poskytnutie rekvalifikačného školenia. Ak by sa s nimi oboznámil, nebol by uvedenú spotrebiteľskú zmluvu s navrhovateľom uzatvoril. Takáto neprijateľná podmienka je v zmysle § 53 ods. 5 Obč. zák. neplatná a navrhovateľ vzhľadom na to nemá nárok na zaplatenie nákladov za absolvované školenie. Odvolací súd preskúmal vec v napadnutom (t.j. v celom) rozsahu podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Vo veci verejne vyhlásil rozsudok podľa § 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd zistil, že odvolaniu navrhovateľa nemožno priznať úspech.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu dospel k záveru, že prvostupňový súd vzhľadom na vykonané dokazovanie riadne zistil skutkový stav veci v zmysle ust. § 153 ods. 1 O.s.p. Vec tiež správne právne posúdil, keď na danú právnu vec aplikoval ust. § 451 ods. 1, 2, § 488, § 489, § 491 ods. 1, 2, 3, § 558 Obč. zák. a ďalej zákona č. 5/2004, § 29 ods. 1, ods. 3, § 30 ods. 1, § 31 ods. 1 písm.c/ a § 42 ods. 1, § 43 ods. 1, ods. 2, § 58 ods. 1, ods. 2 Zák. práce. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie tiež náležitým spôsobom odôvodnil, tak, ako to má na mysli ust. § 157 ods. 2 O.s.p. V odôvodnení svojho rozsudku sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými okolnosťami, na ktorých založil svoje rozhodnutie a ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné. Vysvetlil, z akého dôvodu nedošlo podľa jeho názoru k uzavretiu pracovnoprávneho vzťahu medzi účastníkmi konania a na základe akých úvah dospel k záveru o tom, že účastníci uzatvorili záväzkovoprávny vzťah podľa Občianskeho zákonníka, § 51 a § 488 a nasl. Obč. zák. k námietke odporcu, že v jeho prípade ide o právny vzťah vyplývajúci z ust. § 153 a nasl. Zák. práce odvolací súd poznamenáva, že uvedené ustanovenie sa na navrhovateľa nevzťahuje, pretože predpokladom jeho naplnenia je existencia pracovnoprávneho vzťahu, k založeniu ktorého medzi navrhovateľom a odporcom nedošlo, a to z dôvodov, ako ich rozviedol v rozhodnutí prvostupňový súd.

Súd prvého stupňa sa ďalej správne zaoberal splnením podmienok pre vznik záväzku odporcu plniť navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia, keďže odporca školenie absolvoval. Odvolací súd sa aj v tomto prípade stotožňuje so závermi, ku ktorým dospel v rozsudku súd prvého stupňa, osobitne o tom, že listina označená ako Tréningové centrum VZV datovaná dňom 23. 1. 2012 nezáväzovala odporcu na povinnosť nahradiť navrhovateľovi náklady absolvovaného školenia, nakoľko v nej upravené prípady sa vzťahujú na situácie, kedy bol pracovný pomer s účastníkom školenia po absolvovaní

školenia založený a následne ukončený v lehote do 3 mesiacov, ďalej v lehote od 3 do 6 mesiacov a v lehote od 6 do 12 mesiacov, prípadne za situácie svojoľnej neúčasti školenej osoby na vstupnom pohovore, ktorý ani jeden prípad sa na odporcu nevzťahuje. Povinnosť nahradiť navrhovateľovi náklady školenia nemohol založiť ani interný doklad, predložený navrhovateľom - Príkaz konateľa č. 6/2011 zo dňa 6. 5. 2011, o vymáhaní nákladov vynaložených na rekvalifikáciu pred vznikom pracovného pomeru, ktorý nemohol nijako zaväzovať odporcu, ktorú nebol účastníkom takéhoto úkonu, ani mu nebol určený; ako na to správne poukázal prvostupňový súd, ide o interný doklad pre zamestnancov navrhovateľa (ktorým odporca nebol) a s obsahom ktorého odporca nebol pred absolvovaním školenia oboznámený. Prvostupňový súd sa tiež podľa názoru odvolacieho súdu správne vysporiadal s otázkou preukázania výšky uplatňovaných nákladov, keď ich výšku vzhľadom na početné rozpory v navrhovateľom predkladaných listinných dôkazoch (údaje o dĺžke trvania školenia, o dňoch, v ktorých sa odporca zúčastnil na školení, počte absolvovaných hodín školenia a pod.) navrhovateľ v konaní nebol schopný preukázať, hoci na ňom spočívalo dôkazné bremeno. Námietka o výsledku identického súdneho sporu vedeného pred Okresným súdom Martina je pre rozhodnutie v tejto prejednávanej veci irelevantná; výsledok konania vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 11C 71/2012 nie je záväzný. Odvolací súd sa s právnymi závermi prvostupňového súdu v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje.

Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že počas odvolacieho konania odvolací súd svojim uznesením zo dňa 16. 10. 2014 č.k. 9Co 48/2014 - 133 pripustil, aby z konania vystúpil (pôvodný) navrhovateľ EURO - PERSONAL, s.r.o. a aby na jeho miesto vstúpila EUROPERSONAL & FABRIKA s.r.o., IČO : 44 972 911, podľa § 92 ods. 2, ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p. (vzhľadom na Zmluvu o postúpení pohľadávok podľa § 524 a nasl. Obč. zák. uzavretú medzi pôvodným a terajším navrhovateľom). Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s opravným uznesením zo dňa 18. 12. 2013 č.k. 51C 265/2012 - 115 ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. V odvolacom konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia, ktoré si právny zástupca odporcu vyúčtoval celkom v sume 41,86 € (za dva úkony právnej služby á 9,13 € : vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 10. 1. 2014 a účasť na verejnom vyhlásení rozsudku na odvolacom súde dňa 3. 3. 2016, ďalej 2 x režijný paušál : 8,04 € + 8,58 €, ako aj 20 % DPH v sume 6,98 €), podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z., § 9, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm.b/, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.